

HEROLDEN

MEDLEMSBLAD FOR SCT. GEORGS GILDERNE I ÅRHUS

72. ÅRGANG NR. 1

FEBRUAR 2014

1./7. GILDE**Søndag d. 9. februar kl. 10.00.**

Gudstjeneste med efterfølgende kirkefrokost i Langenæs kirken.

Afbud til Birgitte og Jan.

Mandag d. 10 marts 2014 kl. 19.30

Gildeting. Langenæs kirkens lokaler.

Afbud til Birgitte og Jan.

4. GILDE**Mandag d. 17. februar 19.00.**

Gildehal i Langenæskirken.

"Fra Montenegro til Mols" v/ Mila Pajovic

Mandag d. 17. marts 19.00.

Gildeting i Langenæskirken.

5. GILDE**Mandag d. 10. februar kl. 19.30.**

Gildemøde i Egå Sognegård.

6. GILDE**3. februar kl. 19.30.**

Langenæs Kirke. Foredrag med øjensygeplejerske Bodil D'Amore om aldersrelateret synstab. AMD er den hyppigste årsag til svært synstab og læseblindhed i Danmark, rammer typisk personer over 50 år og hver 10. dansker over 60 år får sygdommen.

Mandag d. 3. marts kl. 19.30.

Gildeting

8. GILDE**Mandag den 27. januar kl. 19.30.**

Fødselsdagsgildehal i Ellevang Sognegård. 5. Gilde er inviteret.

Mandag den 24. februar.

Vi besøger Kirkens Korshær.

Nærmere følge direkte.

9. GILDE**Onsdag d.19. februar kl. 19.00.**

Besøg på Aros m/guide. Kom til tiden.

Rundvisningen varer 1 time.

Derefter er der bestilt bord til en forfriskning.

Onsdag d. 26. marts kl.19.00.

Gildeting.

10. GILDE**Tirsdag d. 4. februar.**

Skære/slibe smøre knive.

Tirsdag d. 25. februar.

Ole Rømer.

FRIMÆRKELAUGET**Torsdag 6. februar kl. 19.15.**

Årets første møde i DDS's spejderhytte i Tranbjerg.

Et medlem fortæller om sin samling.

Gildejubilæum:

24-01-14 Jytte Sørensen,

1./7. Gilde 50 år.

Fødselsdage:

10-02-14 Hans Jørn Hansen,

4. G. 75 år.

Nyt telefonnummer:

Metha Christensen, 6. G. 23 36 99 23

Fredslyset i Hornslet

Siden 2007 har det været en tradition, at jeg overbringer Fredslyset til Hornslet Kirke i forbindelse med den månedlige fyraftenssang, som falder sidste onsdag i måneden, og således i november meget heldigt falder sammen med modtagelse af Fredslyset.

Efter et par års forsøg på at få Hornslet Trop til at medvirke, lykkedes det i år ved pastor Carsten Tranberg-Krabs mellemkomst at få kontakt til en minispejder, Noah, der var med på ideen.

Lyset i kirken blev dæmpet og til tonerne af salmesang gik Noah, en herlig og aldeles upåvirket lille gut, foran mig bærende på flammen op ad gulvet til koret, hvor kirkens Fredslys blev tændt. I Hornslet kirke kan lyset hele december måned ses i våbenhuset forud for hver gudstjeneste.

Jeg spurgte Noah, om han kunne tænke sig at hjælpe mig næste år også, hvilket han glad svarede ja til.

Læg mærke til det smukke kor i Hornslet Kirke, der er den gamle Rosenholm Slotskirke.

Hanne Brissing
4.G.

Spejdermuseet Århus og
Det Danske Spejderkorps, Stifinder Sø
holder

Spejderloppemarked

Loppehuset, Lokesvej 17 - sidevej til Søren Frichs Vej
(Bag den gamle Fragtmandscentral)

Torsdage 20. og 27. marts og 3. april kl. 17-20

Lørdage 22. og 29. marts og 5. april kl. 11-15

Søndage 23. og 30 marts kl. 11-15

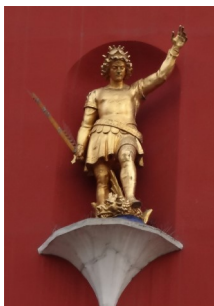
Har du gode ting at undvære til loppemarkedet, så ring til
Elisabeth Møller, 4. Gilde på 8628 1601.

Vi samler ind fra den 18. marts 2014

Vi får brug for hjælp til sortering og salg.
Meld dig derfor til en god oplevelse på de tilmeldingsskemaer,
der bliver sendt ud til gilderne!

Vi glæder os til et godt og fornøjeligt samarbejde!

Venlig hilsen
Spejdermuseet og Stifinderne Sø

Denne måneds forsidebillede
er fotograferet af Alice Dyrskov,
5. Gilde og viser Sct. George på en
husgavl i Hamburg

Spejdermuseet Århus

Indkaldelse til generalforsamling

Onsdag den 12. marts 2014 kl. 19.30
i Langenæskirkens lokaler,
Kirkedammen 2, Århus C

*Dagsorden og beretning vil kunne ses på museets hjemmeside
www.spejdermuseetaarhus.dk
fra 10. februar 2014*

*Papirudgaver kan rekvireres fra museets sekretær
Inger Rossen, telefon 2461 7427 (aften) eller
ingeroghelge@gmail.com*

Tilmelding senest 5. marts til museets formand
Benny Aros, telefon 8627 3548,
bennyaros@gmail.com

Under generalforsamlingen vil der blive serveret en forfriskning.

*Som eksempel på nogle af de mange diasserier
som museet er i besiddelse af, vil Sven Lochter ved
samme lejlighed vise to af egne digitaliserede diasserier,
leveret til museet.*

HEROLDEN
udkommer næste gang
ca. 1. marts 2014.
Deadline 15. februar.

Redaktør Ole Andreasen,
Grøndalsvej 170,
8260 Viby J.
Telefon 24 63 82 95
E-mail: herolden@mail.dk

REFERATER

STADSGILDET

Nytårsgildehal

Fredag den 10. januar blev der traditionen tro holdt nytårsgildehal i Aarhus gilderne.

Langenæs Kirken var rammen, og 6. Gilde var dette års arrangør.

Efter registrering, velkomstdrik og vandrehal, var der gildehal i den ny restaurerede kirkesal. Stadsgildemester Kjeld Hedelund bød gæster og gildebrødre velkomne.

Han indledte sin gildemestertale med at sige, at et årsskifte giver anledning til at gøre status. Før lukkede forretningerne for at tælle lagerbeholdningen op. Årsregnskabet blev lavet, og man så på, om de rigtige beslutninger var taget i forhold til kundernes ønsker og behov.

Udbyder Århus Stadsgilde de rigtige varer? Hvad ønsker gildebrødrene i Aarhus? Er man interesseret i andet end uforpligtende hyggeligt samvær?

Gennemsnitsalderen for gildebrødre i Aarhus er nu 75 år, og ca. en fjerdel af de 140 gildebrødre er på en eller anden måde ramt af svagheder.

Hvorfor har gilderne, der tidligere havde en gennemsnitsalder omkring 40 år, ikke i tide fået fat i de unge potentielle gildebrødre. Er Sct. Georgs Gilderne en lukket organisation, der har nok i sig selv? Så vi ikke, at verden omkring os forandrede sig, og at vi selv skulle være forandringsvillige? Hvordan tog vi imod de nye gildebrødre? Er det bare kedeligt at

være med i Sct. Georgs Gilderne? Har begrebet gildebror ikke længere en identitet, der styrker vores selvværd? Skammer vi os i virkeligheden lidt og ønsker ikke at være særlig synlige?

Afsætningen af varerne afspejler antallet af aktive gildebrødre, og det er svært at få opbakning til de beslutningerne, der er taget.

Kjeld sluttede med at sige, at hans forventninger måske er for høje og ikke de rette. Det er derfor nødvendigt, at gildebrødre, der vil noget andet, gør deres indflydelse gældende gennem gildernes repræsentation i stadsgilderrådet og på det årlige stadsgildeting.

Han ønskede alle et godt og lykkelbringende nytår.

Laurits Christensen fra 6. Gilde holdt 5 minutters Sct. Georg over følgende i gideloven:

”At nå frem til en livsanskuelse, en personlig stillingtagen til grundlaget for tilværelsen”

Meget i tilværelsen er med til at give livsanskuelse. Er vor tid fattig på etiske og moralske fyrtårne?

Nelson Mandela var et fyrtårn. Efter 27 år i fængsel blev han sit lands præsident. Under opholdet i fængslet nåede han til en erkendelse af dybden i kristendommens tale om tilgivelse og forsoning. En af hans sejre var at forene sorte og hvide i et fælles Sydafrika.

Et andet fyrtårn er Desmon Tutu, præst ved den anglikanske kirke i Sydafrika og senere både biskop og ærkebiskop. Han var meget optaget af kærlighed, fred og tilgivelse mellem mennesker. Han talte i mange lande om systemets uretfærdigheder mod de sorte indbyggere og medvirkede til

mange landes boykot af Sydafrika. I 1984 modtog han Nobels Fredspris. Ved et møde med ledere fra forskellige religioner sagde han bl.a.: fødested og geografi bestemmer i høj grad hvilken tro et menneske kommer til at tilhøre. Vi skal derfor ikke nedgøre religioner, vi ikke selv tilhører.

Andre fyrtårne: Martin Luther, der bl.a. sagde, at man ikke kan købe sig til tilgivelse og Grundtvig, der hele sit liv lavede en stor indsats for kirken, skolen og det danske folk.

Gildemester Inger Andersen 6. Gilde læste gildeloven og gildehallen blev lukket.

Spejderkundskaerne blev taget op, da alle skulle finde en plads. Bordkortet fortalte, hvilket knob, der skulle findes. På de flotte blå nytårsborde var der anbragt et tov med det pågældende knob. Da alle var på plads, bød gildemester Inger Andersen fra 6. gilde velkommen. Helge Rossen styrede taler og sange og Frans Møller stod for klaveret. En dejlig buffet og inden dessert og kaffe var der underholdning.

3 meget dygtige violinister – Westerberg trioen - søskende Kern 20 år, Kirse på 17 år og storesøster på 27 år "bandt" os en times tid med smuk musik. De lagde ud med "I Danmark

er jeg født".

Efterfølgende holdt Kjeld Hedelund en tale om en redaktør. Ole Andreasen, der har lavet Herolden i mange år, var netop blevet 80 år. Det var ham Kjeld sagde tillykke og tak til.

Aftenen sluttede med et tak for i aften fra Inger Andersen, en tak til 6. Gilde fra Kjeld Hedelund og vi sang "Nu er jord og himmel stille".

Elsebeth Rasmussen, 6. Gilde

1./ 7. GILDE

Vi var 7 gildebrødre fra vores gilde, der deltog i 4. Gildes gildehal den 18. november. Væbneroptagelse af Karin Blicher. Jan Omøe havde 50 års gildejubilæum. Undertegnede havde 5 min. Sct. Georg. Det handlede om begrebet bekymringer, og om hvordan vi kan lære at slippe af med vores unødvendige bekymringer.

Aftenens emne var "Tyskerbørns virkeligheder og konsekvenser af hemmeligheder og løgne". Fortalt af Henny Granum.

Der blev født ca. 1 million krigsbørn under 2' verdenskrig i alle de lande, der var med i krigen. Pigerne, der blev gravide, var et bredt udsnit af befolkningen. De blev voldsomt chikaneret og set ned på med nedværdigelse, til trods for de var forlokket i deres tyske partnere. Det resulterede også i ca. 10.000 ildegale aborter under krigen. Før og efter krigen var der henholdsvis ca. 3000 og 2000 ildegale aborter i landet.

Mange af børnenes opvækst foregik i plejefamilier, hos bedsteforældre eller ved adoption, og nogle af kvinderne tog job som husbestyrerinde, og andre giftede sig med en dansk

mand. Det var ofte en kaotisk barn-dom for børnene, med skyld og skam, fortæller og identitets forstyrrelser til følge.

Til slut fortalte Henny Granum om sin egen opvækst, som født af en dansk mor og en tysk soldat. En meget gribende og interessant aften. En stor tak til 4. Gilde.

Ofk

2. GILDE

Gildehal. Den 25. november havde gildeledelsen og gruppe 21 indkaldt til efterårets første og eneste gildehal i eget regi. Den blev afholdt i Hasle sognegård, hvor Gildemester efter velkomsten for det første kunne konstatere, at alle medlemmer af gildet var mødt, og at der blandt disse var 3, der skulle have 25 års nålen: Inge og Knud Christoffersen samt Walther Ørskov. Disse blev behørigt hyldet.

Efter en gennemgang af vore symboler og en sang, tog Gildemester fat på Gildemestertalen med udgangspunkt i det netop afholdte kommunal- og regionsvalg. Kansler Bismarck udtalte for mange år siden: "Mennesket lyver aldrig så meget, som efter en jagt og før et valg". Man kan jo så sætte spørgsmål ved, hvad Bismarck kendte til regulære valgkampe og frie valg? Gildemester kom også med et godt eksempel, der kan give anledning til eftertanke. Tag et syltetøjs-glas og fyld det med golfbolde. Er det fuldt? Nej, for der kan stadig puttes sand i, som rasler ned mellem boldene. Er det nu fuldt? Nej, For der kan stadig fyldes 2 kopper kaffe ned i glasset. Er det så fuldt? Ja.

Hvad nu, hvis vi havde gjort det i den modsatte rækkefølge, fyldt glasset med kaffe. Havde der så været plads til golfboldene? Nej. Det viser, at vi altid skal starte med de store ting i livet. Kaffen er også en vigtig ting i manges liv, men den vil der altid være plads til!

Gildemester huskede os til sidst på, at TID er den største rigdom, som vi har, og den skal vi passe på.

I eftergildehallen hyggede vi os med et godt arrangement, sange, konkurrencer og god snak.

Fredslyset. Onsdag d. 27. blev Fredslyset behørigt afhentet af gildets repræsentanter på Rådhuset ved den traditionelle ceremoni i Vandrehallen. 2. gilde viderebragte som noget nyt i år fredslyset til Møllevangskirken 1. søndag i advent og traditionen tro til Hasle Kirke 3. søndag i advent.

Julefrokost. Julefrokosten d. 30. november var lagt i hænderne på gruppe 22 og blev afholdt i den gamle præstebolig ved Hasle Kirke. Poul Boye var en dynamisk bordleder, der holdt sammen på forsamlingen og kædede sange og andre aktiviteter fortrinligt sammen. Vi fik en rigtig juleplatte med næsten alt, hvad der hører til, men trods alt passende for de lidt ældre gildemedlemmer.

Vi nåede mange gode julesange og ikke at forglemme Gildets slag-sang i flere udgaver, vi fik gode historier og ikke mindst en pakkeleg, der ikke var helt velegnet til vores noget lave deltagertal, som dog talte et næsten fuldtalligt gilde, og så kom der endda 1 gæst. Atter i år blev det sent inden vi var færdige og havde

fået ryddet op, men slet ikke som for 40 år siden, hvor vi først var hjemme midt på natten.

Da var nogen af os selvfølgelig også yngre, men de ældre var endnu ældre. Årsagen er jo nok, at det dengang var et rigtigt "mandsgilde".

Klavs

4. GILDE

4. Gilde mødtes til gildehal den 18. november i Langenæs Sognegård. Gildemester Jette Jørgensen (JJ) kom i sin gildemestertale ind på den årstid som vi befandt os i med de meget smukke farver i skoven, men glæden varer kort, da tanken hurtigt kommer "Nu varer det ikke længe før bladene falder af træerne og landskabet bliver gråt og sort. For ikke at gå helt i sort begynder hyggen at brede sig og stearinlysene bliver tændt og nu nærmer julen sig snart.

Ja således causerede JJ over tiden, hvor hurtigt et år går, og hvor travlt vi alle sammen har. En meget inspirerende gildemestertale. Herefter gav JJ ordet til Karin Blicher, der denne aften skulle optages som væbner. Karin Blicher indledte sit væbnersvar med at takke alle i 4. Gilde for den varme modtagelse hun havde fået og ikke mindst takkede hun for den positive opbakning, støtte og omsorg hun fik, for 2 år siden, da hun var ude for en trafikulykke. Spørgsmålet til Karin var "Hvilke tanker gør du dig om årsagen til gildernes manglende tilgang af nye gildebrødre?" Karin startede i egne rækker med at genomsnitssalderen jo ikke var faldet ved optagelse af hende i en alder af 70 år.

I forbindelse med sit væbner-

svar havde Karin forespurgt såvel unge som ældre spejderrelaterede venner, om deres syn på gildebevægelsen, hvilket naturligvis gav mange forskellige svar, men gennemgående var det en manglende fornyelse og kontakt til de uniformerede korps. Unge vil have svært ved at indrette sig i et "aldrende gilde", de skal oprette egne gilder i forlængelse af egne oplevelser og spejdertid. Hvad der er godt for os, behøver nødvendigvis ikke at være godt for en yngre generation. Vil vi have tilgang må vi se på udviklingen, og at tiden ikke står stille, den teknologiske udvikling har et godt tag i den unge generation. Som sagt står tiden ikke stille, men kammeratskab, som vi sætter så højt går aldrig af mode.

Sociale relationer har stor betydning for det enkelte menneske, og derfor nægtede Karin at tro, at der ikke er en fremtid for gildebevægelsen, men måske i en mere moderniseret udgave. JJ takkede for Karins flotte væbnersvar og gav herefter ordet til Ole Fjord Kirkegaard, fra 1./7. Gilde, der holdt 5. minutters Sct. Georg om at lære at slippe sine bekymringer. Nogle mennesker er født med et lyst sind og andre skeler mere formørket til tilværelsen. Vi må også huske at det ideelle liv ikke er uden bekymringer, der findes konstruktive bekymringer, vi simpelthen skal have, men alle kan lære at slippe af med de unødvendige bekymringer, men der kræver en indsats, man skal øve og træne også på det mentale plan.

Det vil blive alt for omfattende at skrive hele referatet, men sluttelig sagde OFK "På golfbanen, når golfkøllen hamrer ned i græsset og bolden

fortsat bliver liggende, har min makker og jeg ofte sagt: Det spil lærer vi aldrig. Nu har vi aftalt at sige: Nå skidt pyt” som nok må sige at være essens af de meget spændende og interessante 5 minutters Sct. Georg.

I eftergildehallen indledte gildemesteren med at ønske Jan Omø tillykke med 50 års jubilæet, og han modtog en 50 års nål og en gave fra 4. Gilde. Jan Omø takkede for nålen samt gaven og takkede for at dem, der kom efter, havde formået at løfte ånden, som 4. Gilde var stiftet i. Elisabeth Ege Møller kunne herefter byde velkommen til aftenens foredragsholder Henny Grannum (HG), pensioneret lærer, og Elisabeths søns svigermor, der skulle fortælle om det at være krigsbarn, født under krigen og med en tysk far.

Danske krigsbørns forening, er en forening der blev grundlagt i 1996 og er en interesseorganisation for børn født i perioden 1938-1951, hvor moderen eller faderen tilhørte en af de krigsførende parter. Foreningen har sit forbillede i den norske søsterorganisation Norges Krigsbarnforbund, der blev dannet i 1986. Foreningen er et forum for socialt fællesskab, hvor medlemmerne mødes, udveksler erfaringer, og henter det bedste frem hos hinanden i den fælles kulturarv som de har. Under besættelsen var der ikke mange piger, der fik en uddannelse her i Danmark, mange piger var den gang ansat i huset eller arbejdede i landbruget, og begyndte de at komme sammen med en tysker blev de ofte kaldt tyskertøs, feltmadras og luder.

Det var meget hårdt for pigerne og i de illegale blade f.eks. ”De frie

danske” var der en sort liste, hvor alle pigernes navne stod, og de kunne risikere at bliver fyret på den baggrund. Resultatet af disse ”kærestier” var jo ofte graviditet, og hvor skulle barnet så fødes, de havde jo ikke nogen lejlighed eller noget hjem. Hvis der var penge kunne pigerne komme på diskret ophold, men mange måtte ty til illegale aborter på den tid, hvor tallet for illegale aborter også steg meget voldsomt. Der fandtes også noget, der hed ”englemageri”, hvilket vil sige at barnet blev passet så dårligt, at det til sidst døde, men bortadoption var også en mulighed. Mange af disse børn fik en kaotisk opvækst, måske blev moderen husbestyrerinde, hvor man godt måtte have et barn med ellers måske giftede hun sig hurtigt med en dansk mand.

Som regel vidste børnene ikke at de havde en tysk far, det var først noget de selv fandt ud af senere, da de blev voksne. Lotte Tarp, afdød skuespiller, har udgivet bogen ”Det skulle nødtigt hedde sig” – hun voksede selv op hos sine morforældre, og troede at moderen var hendes storesøster. Morfaderen hentede Lotte på et børnehjem i meget dårlig tilstand og anklagede børnehjemmet for ”englemageri”. I pausen fik vi lækre frikadeller og kartoffelsalat. Niels Liljeberg fra 8. Gilde lykønskede også Jan Omø og takkede for samværet i frimærkebanken.

Efter pausen fortalte HG om sin egen skæbne, et tyskerbarns historie. Hendes mor var uddannet smørrebrødsjomfru og om sommeren arbejdede hun på badhotellet, bl.a. i Hornbæk, hvor HG og hendes broder havde nogle dejlige sommerferier,

men ellers var børnene hos deres mormor og morfar, og HG boede også hos moster Poula, som havde haft adoptionspapirerne klar, altså endnu en løgn. Ofte spurgte HG hvor er min far, men fik altid at vide, at han var sømand og forældrene blev skilt efter krigen, da ægtemanden som først kom til Danmark i 1946 ikke ønskede at genoptage ægteskabet. HG blev konfirmeret i 1947, og som 18 årig ville hun gerne besøge sin far, og da fik hun "hemmeligheden" at vide, at faderen kun er Knuds far (broderen), og at hun var resultat af et kærlighedsforhold med en tysker fra omkring 1941-45, HG mente at det var moderens livs kærlighed, og at hun ventede på ham efter krigen, men da tog han til Tyskland og blev hurtigt gift der.

HG blev naturligvis fuldstændig lamslået og chokeret, moderen måtte således fortælle noget mere om faderen, og HG beder moderen om at hjælpe med at finde faderen, har en adresse til HG's kusine. Faderen bor i Ost Friisland på grænsen til Holland. HG købte en togbillet dertil. Faderen bor i landsbyen, hvor han havde giftet sig i 1947 og fået en datter i 1948, som slet intet kendte til HG's eksisens. HG havde 1 uges ferie og om onsdagen blev faderen inviteret hen til kusinen og blev inviteret til middag om fredagen, men faderen kom ikke tilbage og HG følte sig overhovedet ikke velkommen i faderens hus. HG fattede ikke, hvad der gik galt.

HG's mor dør i 1974 og da de tømte lejligheden, fandt HG en masse breve fra faderen, hvor hun fandt ud af, at de skulle have været gift, hvilket gjorde hende meget glad, men

hun ville ikke have noget med faderen at gøre. I 1995 året for 50 års jubilæet for krigens afslutning, skriver Annette Warring en bog, der hedder "Tyskerpiger", og denne bog vækker noget i HG, og hun ved også at faderen har haft et hjerteanfald og at hans hustru er død i 1987, og HG spørger sig selv, om hun er parat til en afvisning til, nej ikke nu, men 2 år efter tager HG igen til Tyskland og får kontakt med både faderen og sin halvsøster, og havde hele sin egen familie med til "Opas" 85 års fødselsdag, hvor han ikke vidste alt det gode han skulle gøre hos hende og hendes familie.

Ved faderens begravelse sagde præsten at han havde levet hele sit liv i Tyskland undtagen de 5 år han var i Danmark, hvor han fik sin første datter, så nu var det ude i hele landsbyen og accepteret. For HG således en "happy ending", da hun stadig har kontakt med sin halvsøster og er på besøg nogle gange om året. JJ takkede HG for et meget spændende og interessant foredrag, hvor vi fik indblik i en verden, som i hvert fald for mig var ganske ukendt, selv om man havde hørt om det, var det meget anderledes at få det fortalt af en, der selv havde oplevet at være krigsbarn.

Sluttede denne spændende aften af med at synge "Nu er jord og himmel stille".

Birthe

Mandag d. 9. december samledes vi til vores traditionsrige julestue, og gruppe 41 havde sørget for, at den igen, igen levede op til vore forventninger. Gitte bød velkommen, og efter julesangen, "Nu har vi altså jul

igen", gik vi til den lækre buffet, som blev serveret ad flere omgange:

Marinerede sild med hjemmelavet karry, kolddampet laks, pyntet med asparges og kaviar, frikadeller med hjemmelavet kartoffelsalat, svinnekam med rødkål, glaseret skinke med grønlangkål og brunede kartofler, brie med druer

Mandrup var konferencier, og lagde ud med at nævne de fire stadier i mandens liv med hensyn til julemanden:

1. Han tror på julemanden
2. Han tror ikke på julemanden
3. Han er julemanden
4. Han ligner julemanden.

Herefter læste han H. C. Andersens dejlige juleeventyr, "Grantræet"

Pakkespillet manglede heller ikke, og igennem nogle hårde runder, styret af Elisabeth, og uden alt for meget snyd, blev de medbragte pakker fordelt.

"Er julemanden en stor fed løgn", blev læst op af Leo. Det handlede om drengen Rasmus's tvivlen på julemanden, efter han havde set ham forlade indkøbscentret i en grønmetallic Opel Corsa, og ikke i kane, som det sig hør og bør, samt forældrenes bortforklaringer om at rensdyr og kane nok var til serviceeftersyn.

Frans sørgede igen i år for at julens sange fik passende akkompagnement på klaveret, og ih hvor sang vi godt. Efter denne dejlige aften, som sætter store krav til næste års arrangører, ønskede Jette alle en dejlig jul og et godt nytår, samt på gensyn til næste år.

Stor tak til Gruppe 41.
Erik B.

5. GILDE

Den 11. november fejrede 5. Gilde sit 25 års jubilæum som selvstændigt 5. Gilde. Vi overtog "navnet" fra et tidligere, nu nedlagt 5. Gilde, i 1988.

Det blev en meget festlig aften i og omkring Egå Sognegård og Egå Kirke. I sognegården startede vi med vandrehal, derefter fandt selve jubilæumsgildehallen sted i Egå Kirke. Det blev en smuk aften med orgel- og guitar akkompagnement til de forskellige sange, der blev sunget, opta-

Gitte bliver optaget i Festgildehallen

gelse af en ny gildebror, gildemestertale v/Henning med titlen: Uforgængelig – Forgængelig – Forandring. Talen startede med konklusionen: At noget er uforgængeligt betyder vel, at det er forgængeligt, men at forandringer får det til at opfattes som uforgængeligt!

Eksemplet på forgængelighed er bl.a. Hammershus på Bornholm, som ikke er blevet vedligeholdt og derfor er forfaldet, dvs. når noget ikke benyttes, forfalder det meget hurtigt. Hvis vi ser på vore kirker, hvoraf flere er mange hundrede år gamle, men som stadig står smukt, fordi de benyttes, kan vi konkludere, at foran-

dring sikrer uforgængelighed. Selv i Sct. Georgs Gilderne er der sket forandringer, men én ting står uforandret: vores gildelov og gildeløfte, som vi har arvet fra spejderkorpserne.

Viggo's "5 min. Sct. Georg" handlede bl.a. om alle de medborgere i Danmark, der hvert år træder ind i den 3. alder. Mange af disse bliver således "arbejdsfri" hvilket giver dem friheden til at vælge diverse aktiviteter. Mange vælger at blive frivillige i forskellige sammenhænge, således også mange gildebredre. I 5. Gilde betyder det bl.a. at "vi", dvs. Henning, er lokalkoordinator for Dansk Flygtningehjælp, andre hjælper til i loppemarkeder og i Aarhus Festuge, Spejdermuseet samt Aarhus Bys flagborge m.m.

Efter gildehallens afslutning gik vi igen fra kirken til tonerne af dejligt orgelspil over til sognegården og en festlig aften. Henning bød alle velkommen til eftergildehallen og meddelte, at Viggo var udset til toastmaster, et job som blev udført perfekt.

Første taler var stadsgildemesteren som bl.a. nævnede, at $6 = 1/3$ af 5. Gildes medlemmer havde 25 års jubilæum, derefter blev Gitte Olesen, som lige var blevet optaget i 5. Gildeovre i kirken, budt velkommen i

stadsgildet.

Også Henning hyldede på et tidspunkt 25 års jubilarene og Viggo takkede Henning for det store arbejde, han har lagt og stadig lægger, i 5. Gilde. Fritz fra 8. Gilde takkede Henning for det fine samarbejde, vi har med 8. Gilde. Til slut fik Gitte en dejlig hilsen fra 2 af sine venner fra 2. Gilde i Silkeborg, hvor hun tidligere var med, og som derfor var til stede ved festlighederne.

Senere var der musikalsk underholdning af Niels Kanstrup fra Rønde, og Donald stod, også denne aften, for bankospil med div. fine præmier samt et par morsomme gæstelege. En stor tak til Donald for et kæmpe arbejde med de mange morsomme arrangementer, han altid står for ved vore gildemøder.

Ind imellem alt det ovenstående blev vi trakteret med en meget lækker 3 retters middag kreeret af en dertil indkaldt kok.

Alt i alt en meget festlig jubilæumsaften, som sluttede ved 23-tiden med vor sædvanlige aftensang, "Nu er jord og himmel stille".

Kirsten

Mandag den 9. december kl. 18.00 mødte 21 gildebredre og gæster op til vort julegildemøde. To af grupperne havde slået sig sammen og forberedt et dejligt julemåltid. Da alle var ankommet fik vi udleveret $\frac{1}{2}$ nisse og skulle så finde den anden halvdel, der hvor vi skulle sidde under middagen. Efterhånden fandt alle en plads omkring det festligt dækkede bord, blev budt velkommen af grupperne, fik lidt praktiske bemærkninger

ger om middagen og drikkevarerne, og så gik vi ellers i gang. Der var en fin stemning og snakken gik livligt rundt om bordet. Vi spiste og sang indimellem et par julesange fra vor ”julesangbog”.

Et par taler blev det også til.

Erik Ravn, vor afgående gildemester gennem 6 år, talte om den tid, han havde bestridt hvervet, som han havde været glad for og takkede sine kanslere og skatmestre for det gode samarbejde, han syntes de altid havde haft.

Endvidere holdt Ellen fra fødselsdagslauget en lille tale og overrakte en gave til Aage, der var fyldt 70 siden sidst.

Da alle var mætte og godt tilpas, startede Donald sin række af ”julelege” og gættelege, som nogen af deltagerne fik præmier for. Et kæmpe arbejde havde Donald igen stablet på benene med idéer og gaver/præmier. TAK for underholdningen, Donald.

Så var der ris alamande til alle med 2 mandler, som også fandt deres rette vindere.

Næste punkt på dagsordenen var vores dans om det smukt pyntede juletræ, hvortil vi sang et par julesalmer. Festligt og lidt højtideligt.

Og så kom julemanden med en sæk fuld af pakker, som vi hver især halede op af hans julesæk. Da begejstringen have lagt sig lidt, fortalte julemanden en meget sød historie om Søren Spidsmus og Mette Markmus. Da julemanden havde 25 års jubilæum, som julemand, mente han det snart var på tide, at han bliver afløst – men lad os nu se til næste år.

Efter kaffen og småkagerne og

endnu en hyggelig snak omkring bordet sluttede en festlig aften med vor sædvanlige aftensang --- og vi ønskede alle hinanden god jul og et godt nytår.

Kirsten

6. GILDE

I 2012 var vi ikke samlet til julemøde, da vi i december kunne fejre, at 6.gilde havde eksisteret i 50 år. Det fejrede vi med en dejlig fest. Men i år samledes vi til det traditionelle julemøde, som blev afholdt den 2. december.

Det foregik, som så mange gange tidligere, hvor arrangerende gruppe havde fundet de røde duge frem og dækket et pænt julebord. 16 deltagere blev blandet ved lodtrækning og indtog deres pladser. Robin var aftenens bordleder, han foreslog, at vi skulle starte med en sang, som vi valgte fra de gamle julesanghæfter. Den første sang lød ikke så godt, men som aftenen skred frem, syntes vi selv, sangene lød bedre og bedre.

Buffeten bød på traditionelle juleretter. Sild, sylte, leverpostej og flæskesteg alt med tilbehør. Vi sluttede med ris a'lamande.

Efter en julesang blev der gjort klar til tallotteri, som Helle og Alice styrede i højt tempo. Sonja havde købt præmier, som de heldige blev glade for.

Så var der kaffe og småkager. Inger havde forberedt julekort til de norske gildevener, det skrev vi alle på.

Vi fik nogle informationer angående Nytårgildehallen, som 6.gilde står for den praktiske del af afviklingen af.

Inger takkede arrangerende gruppe for denne aften, som vi slut-

tede med at synge "Dejlig er jorden". Vi ønskede hinanden glædelig jul og godt nytår og gik hver til sit.

Tove

8. GILDE

Vi havde en travl tid op mod jul, som vi indledte med julestue den 25. november i Ellevang Sognegård.

Traditionen med pakkeleg blev brudt for første gang i mange år, idet gruppe 8.3, med Nils Liljeberg i spidsen, og med stor succes, introducerede en melodi quiz, hvor det, med Jørgen Wilson ved klaveret, gjaldt om først at gætte titlen på en række populære sang- og operettemelodier. Konkurrencen røbede at 8. gilde rummer mange gildebrødre med stort kendskab til ikke blot melodierne men også teksterne i mange af de gamle revy- og slagersange. Festligt var det, og der var naturligvis en præmie til det vindende "bord".

Inden løjerne blev sluppet løs havde vi hyldet Inger Margrethe Frislev, Henny Wilson og Eva Leth, som alle på seneste havde rundet bløde runde fødselsdage og de kvitterede med at være værter for aftenens kulinariske indslag.

Olaf Saugbjerg var den hyggelige oplæser, som mindede os om Peters Jul og andre gode juleeventyr, og ind i mellem blev sunget specielle julesange og vi reddede os også igen med den med "En kort – en lang – en trekantet.."

Allerede et par dage efter afhentede repræsentanter fra gildet Fredslyset på Århus Hovedbanegård, og via højtideligheden på Rådhuset fortsatte man, samme med de andre

gilder, til Kryptkirken i Vor Frue Kirke. 1. søndag i advent blev Fredslyset så endeligt viderebragt til højmesseri i Ellevang Kirke.

Søndag den 8. december gennemførte vi en frisk tur til skoven ved Moesgård. Det var jo lige efter den store orkanagtige storm og stierne var flere steder ret ufremkommelige med væltede kæmpetræer. Vejret var fugtigt, men alle var klædt på til både at kravle og krybe over forhindringerne på de vante stier.

Thøger Jensen havde tilrettelagt ruten med udgangspunkt ved Restaurant Skovmøllen, men da Thøger blev forhindret i at deltage var det Nils Liljeberg der guidede de ukuelige gildebrødre godt igennem strabadserne. Kl. 13 ventede så den tiltrængte frokost i Skovmøllens varme, hyggelige og julepyntede stuer.

Det blev en dejlig afslutning på året 2013, hvor vi ønskede hinanden en god jul og på gensyn i det nye år.

Fredag den 10. januar havde vi 7 deltagere med til Stadsgildes nytårsgildehal hos 6. Gilde, der havde arrangeret en festlig eftergildehal, med spisning, sang samt koncert med tre unge, dygtige violinister.

/Henny og Frits

9. GILDE

"Seks! Råbte vi i 9. Gilde igen og igen

"Jeg har slået en sekser igen!"

Onsdag d. 4. december havde vi den traditionelle julestue. En af de faste bestanddele er det fantastiske og rædselsfulde pakkespil. Dette asociale spil får alt det egocentriske op i

folk: man rager ind over sidemandens kaffekop eller farer rundt om bordet. Og det i en fart, som var man 20 år yngre.

Alt sammen for at få fat i den største eller flotteste pakke. Selv om vi principielt er imod denne ”alles kamp mod alle”, ja, så er det måske en ventil? Og uden al tvivl vor tids svar på de gamle julelege?

Det vil jeg nu overlade til andre at besvare og bare konstatere, at sjovt , det er det bare, disse pakke-

spil!

Ellers er det kun at sige, at det igen var en hyggelig julestue, vi havde i 9. gilde igen i år. Alt var vellykket –undtagen maden, desværre.. Vi havde fået den fra et ellers velanskrevet firma. Men bortset fra det, så var det atter den allerbedste julestue , vi havde (igen) i 9. Gilde!

Birgit

5. Gildes 25 års jubilæum

Fra Festgildehallen i Egå Kirke

Fra Eftergildehallen i Egå Sognegård

25 års jubilarerne får overrakt nål og rose.